

A Kárpátalján és Észak-Erdélyben kipróbált eljárástól eltérően úgy döntöttek, hogy a III. és az összes többi műveleti zónában csak néhány nappal a kitűzött deportálásuk előtt tömörítik megfelelő bevagonírozási feltételekkel rendelkező, vasút melletti gyűjtőtáborokba a zsidókat.³

A III. zónában végrehajtandó akciók irányítására a zsidótlanító különítmények Hatvanban, Budapesttől északkeletre ütötték fel főhadiszállásukat. Június 5-ig, a koncentráció kezdetéig, a zsidók már több hete éltek gettóokban. A vidéki zsidókat először a helyi zsinagógákba vitték, aztán – rendszerint néhány nap múlva – átszállították a legközelebbi nagyobb településre, a járási székhelyre, gyakran a megyeszékhelyek gettójába. A nagyobb gettók közé, melyek lakosságát június 5-e után szállították át a gyűjtőtáborokba, tartozott a sajoszentpéteri, az ózdi, a gyöngyösi és a galántai.

A sajoszentpéteri gettóba kerültek a járás településeinek zsidói, akiket Miskolcra vittek bevagonírozásra.⁴ Ugyanez volt a helyzet az ózdi gettóval, melybe többek közt a belpátfalvai zsidókat is beszállították.⁵

A gyöngyösi gettó a város déli részén, az újtelepi bányászházakban létesült, és csaknem 1900 zsidót hajtottak be ide, akiket május 6. és 13. között fogdosztak össze, illetve a Gyöngyösi járás helységeinek, így Atkárnak a zsidóit.⁶ A gettósítást Makrányi Gyula polgármester és helyettese, Hornyák Miklós irányította. A Zsidó Tanács tagjai voltak dr. Vajda Ármin (elnök), Hajdu Dezső, Feigl L. H., Jungreis és Jakobovits.

A galántai gettóban, melyet a zsinagógában és körülötte rendeztek be, kb. 1100 helybéli zsidót helyeztek el, 600 főt pedig a környező falvakból. Őket Komáromba vitték bevagonírozásra.

A június 5-e után létesített kisebb központok közé tartozott Párkány, Nagysurány és Losonc gettója. A párkányi zsidókat Lévára szállították. A nagysurányi gettó lakóit, akik közé Érsekújvári és Tardoskeddi járások közösségeinek zsidóságát is beszállították, Komáromba vitték tovább.

A zsidók koncentrációja a menetrend szerint június 5-én hajnali 5 órakor kezdődött; június 10-ig 51 829 zsidót vontak össze 11 gyűjtőtáborba. Ezek közül 6 a II. csendőrkerületben létesült, 5 pedig a VII. csendőrkerületben, mint az a 20.1. táblázatból kitűnik.

A deportációs ütemtervet egy Bécsben tartott értekezleten, 1944. június 10-én dolgozták ki a német, a magyar és a szlovák vasutak tisztviselőinek és más képviselőinek a részvételével. A magyar küldöttséget Lulay Leó László vezette.⁷